

The LED Weekly

Volume 12, No. 1 August 10, 1997

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Vân Anh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hòa, Hoàng Vinh, Minh Bảo, Minh Sơn, Hữu Lâm, Văn Hoa, Thu Sương, Ngọc Sương, Trọng Hiếu, và Ngọc Minh.

LỜI MỞ ĐẦU

Thăm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta đi tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

DỨT KHOÁT

Dứt khoát tâm tư chẳng lụy phiền
Trí sáng tâm minh chẳng phải riêng
Ban chiếu không ngừng duyên tận độ
Cùng chung xây dựng sống an yên.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 13-6-97 đến 19-6-97

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Muốn trau dồi tâm thức thì phải trau dồi làm sao?
2. Muốn thực hiện chất phác thì phải làm sao?
3. Thiên nhiên hùng vĩ là sao?
4. Do đâu có sự trở ngại?
5. Việc tốt đẹp đến từ đâu?
6. Thân thương là sao?
7. Nghiêm luật của Trời Đất là gì?

Montréal 13-06-97 12:50 AM

Hỏi: Muốn trau dồi tâm thức thì phải trau dồi làm sao?

Đáp: Thưa muốn trau dồi tâm thức thì phải tu và tự hướng thượng hòa hợp với trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ, thì mới có cơ hội trau dồi tâm thức thanh nhẹ và sáng suốt, tâm hướng về Trời thì mới có cơ hội hợp nhứt được, tiến về nguồn gốc thì mới hiểu được nguyên lý vô sanh bất diệt của Như Lai.

Kệ:

Cảm thông nguyên lý tự phân bài
Thức giác bình tâm chẳng tạo sai
Nhân quả đành rành không chuyển động
Quy không thanh nhẹ vẫn còn may.

Montréal 14-06-97 2 :55 AM

Hỏi: Muốn thực hiện chất phác thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn thực hiện chất phác thì phải nhớ nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên mà buông thả tự do mọi sự việc trước mắt và trong tâm, thì sẽ được an yên dễ tu dễ hòa hơn, tức là giải nghiệp, không còn nắm bắt từ một việc nhỏ cho đến một việc lớn.

Kệ:

Thực hành buông thả chẳng giận hờn
Khai trí mở tâm lại rõ hơn
Đạo hạnh tràn đầy không nắm bắt
Về không thanh nhẹ tự quy hườn.

Montréal 15-06-97 5 :50 AM

Hỏi: Thiên nhiên hùng vĩ là sao?

Đáp: Thưa thiên nhiên hùng vĩ là cảnh vật tự nhiên hình thành, hợp khí cùng Trời Đất, nơi đó gọi là thắng cảnh có một không hai. Ai nhìn qua cũng thán phục sự vĩ đại của Trời đất.

Kệ:

Thiên nhiên cảnh đẹp duyên hùng vĩ
Có một không hai chuyển tiếp ghi
Thực hiện phơi bày trong thực chất
Luân lưu tại thế vẫn duy trì.

Montréal 16-06-97 5: 55 AM

Hỏi: Do đâu có sự trở ngại?

Đáp: Thưa do sự thiếu thông cảm lẫn nhau, cho nên xảy ra sự trở ngại, thế gian là cõi tạm nhưng mỗi mỗi cũng phải thông cảm với nhau, nhiên hậu mới có cuộc sống hòa bình.

Kệ:

Cuộc sống chung vui ý thiện lành
Hòa bình chung hợp thật là thanh
Thực hành chất phác trong sự thật
Quý tướng Trời cao đạt ý thanh.

Montréal 17-06-97 5 :00 AM

Hỏi: Việc tốt đẹp đến từ đâu ?

Đáp: Thưa việc tốt đẹp đến từ sự thất bại hay là từ khó khăn đến việc tốt. Sự thất bại là mẹ đẻ của sự thành công, sau sự khổ tức là sự vui, người tu từ động loạn trở nên thanh tịnh.

Kệ:

Kích động giúp hồn trong tiến hóa
Dầy công tu luyện tự mình xa
Tinh đời đen bạc không còn nữa
Tiến hóa không ngừng tự vượt qua.

Montréal 18-06-97 5 :20 AM

Hỏi: Thân thương là sao?

Đáp: Thưa thân thương là hiểu họ như mình, cũng nằm trong nguyên lý của Trời Đất hình thành, chung một khả năng trong thực hành.

Kệ:

Cùng hành từ trước tiến hòa thanh
Chẳng có cạnh tranh chẳng giựt giành
Trời Đất hợp bàn khai triển trí
Hướng thanh tự cứu tự mình thanh.

Montréal, 19-06-97 2 :45 AM

Hỏi: Nghiêm luật của Trời Đất là gì ?

Đáp: Thưa nghiêm luật của Trời Đất là sự xán lạn ẩn tàng trong nội tâm. Người tu thiền phải thanh tịnh, thì mới cảm nhận được điều này.

Kệ:

Bình tâm niệm Phật giải vui vầy
Cảm thức trần gian một cái cày
Trí tuệ phân minh diu tiến bước
Trì tâm tu luyện lại càng may.

Võ Thu Siuong chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 110)

(49) - Vấn: Kính thưa Thầy, trong Lá Thư Vô Vi có bài chỉ số tuổi hợp hướng nhà. Hai vợ chồng tuổi kỵ hướng nhau, con làm hai cửa, mỗi người đi ra, vào một cửa có được không? Nếu không con phải làm như thế nào cho hợp vì chỉ có một người tu thì hướng của người tuổi nào?

Đáp: Cái đó cũng được. Mà nếu mình còn giữ tâm đời thì mình làm hai cửa, còn nếu mình giữ tâm đạo có một cửa đi ra thôi. Người nào làm chủ căn nhà thì lấy hướng của người chủ thôi.

(50) - Vấn: Tại sao nhiều người chồng đi về VN đều có vợ bé. Thưa Thầy giải thích dùm tại sao?

Đáp: Bởi vì tánh của một người già hay người trẻ đều thích lấy le lắm, liếc người ta, người ta liếc họ là dính hà, có gì đâu. Mấy ông già thích yêu lắm à. Hồi còn nhỏ không biết yêu, lớn rồi thích yêu lắm, liếc người ta người ta liếc cái là ảnh dính hà. Nhẹ dạ, không biết làm chủ lấy chủ mình, lệ thuộc vào ngoại cảnh.

(51) - Vấn: Kính thưa Thầy, mỗi đêm con bắt đầu thiền vào lúc 9 giờ tối và ngồi thiền khoảng 3 hoặc 4 lần mỗi đêm, cứ ngủ 1 giờ và thiền 1 giờ, vậy có đúng không? Hay ngồi 1 lần tới sáng là đúng? Xin cảm ơn Thầy.

Đáp: Cộng lại ngồi cũng được, cái đó là nhắc nhở mình tu. Mà nếu bộ đầu khai thông rồi ngồi một hơi hai, ba tiếng đồng hồ không nghĩa lý gì. Bên trên thông suốt, cơ tạng hoà hợp nó mới thông suốt đi lên ngồi lâu được. Cho nên tất cả các bạn mà ngồi lâu đó nhờ nó rút cái bộ đầu, rút được là ngồi lâu được. Mình thấy khoan khoái và không có bận tâm nữa.

(52) - Vấn: Kính thưa Thầy, con có gia đình người cháu hiện đang sống tại căn nhà ở VN. Căn nhà này chủ trước đã san bằng mộ bia, đổ xi-măng lấp nền và cất nhà. Từ khi về ở trong căn nhà này gia đình người cháu thường đau yếu và lộn xộn giữa vợ chồng. Kính xin Thầy chỉ dạy cách nào tốt cho các phần âm đang chôn ở nhà và tốt cho gia đình?

Đáp: Coi cái hướng của nó hợp hay là không. Trúng cái hướng ngũ quý thì gia đình không bao

giờ yên. Phải đổi cái hướng tốt thì nó may ra yên được nói về đời, còn đạo thì khác.

(53) - Vấn: Gia đình người cháu nghèo không có tiền để bốc các mộ này đem đi thiêu và chôn nơi khác. Con cũng xin thưa thêm rằng khu vực này phần nhiều nhà cửa đều cất trên phần mộ bia san bằng, vậy khu vực này ra sao?

Đáp: Thì cái khu vực đó là cái thi của người chết nó chảy cái trược khí thôi. Nó chảy tới đâu thì luồng điện nó trược tới đó.(nhảy câu, không thể đánh được)

(54) - Vấn: Kính thưa Thầy, con về VN gặp một trường hợp của một người bạn bệnh nặng, bị bùa, tâm thần bại hoại, bị bệnh hoạn rất nhiều, tình hình bệnh rất là nguy hiểm. Con có gửi tặng một mật dây chuyền 6 chữ Nam Mô A Di Đà Phật để được Thầy trụ điểm. Như vậy có giúp được phần nào không?

Đáp: Không có giúp được. Cơ thể nó bị parasite (ký sinh trùng) tấn công, ăn bậy từ nhiều năm rồi, bây giờ nó tấn công rồi, phải chấp nhận rồi đi tới chỗ là cancer (ung thư), chết mà thôi. Cơ thể mà uế oải là bị vi khuẩn tấn công rất nhiều.

(55) - Vấn: Kính thưa Thầy, con có một anh bạn đã và đang thực hành phép Soi Hồn và Pháp Luân Chiếu Minh. Khi đang thở chiếu mình anh cảm thấy có 2 luồng điện lạnh chạy thẳng vô từ 2 đầu ngón chân cái, thẳng lên tới ngực thì ngừng lại và làm cho khó thở, anh phải ngừng lại và không thở tiếp được. Kính xin Thầy minh giải.

Đáp: Trong người của anh bị âm khí nhiều quá. Anh phải đổi thức ăn tốt lại cho dương tính hoá bên trong thì tự nhiên nó nhẹ. Khi nó âm thì nó rước trược vào trong. Hít vô là thấy nó lạnh từ dưới chân lên trên rồi, dựa lên nói bậy nói bạ. Cái đó là âm khí bên trong nhiều, mình giải nó ra, nhưng mà bên VN đâu có đồ-la nhiều mà mua thuốc Mỹ để thanh lọc. Ở bên này người ta thanh lọc ít ngày là hết hà, không có gì hết.

(56) - Vấn: Kính thưa ĐT, tại gia đình con, chị con có làm 1 bàn thờ Đức Mẹ, nhưng con chỉ thích niệm Phật và không đốt đèn hay tượng nhớ đến Đức Mẹ như ngày trước bởi vì con là người công giáo nhưng con lại không đi nhà thờ hay tượng

nhớ đến Chúa mà chỉ tưởng nhớ đến Nam Mô, đến Phật A Di Đà, như vậy con có lỗi đối với các đấng đó hay không?

Đáp: Không có lỗi với ai. Tâm làm thân chịu. Trước kia đường lối mình đi theo Chúa, đi theo tình thương bác ái của Chúa và để xây dựng cho chính mình, cầu xin được bình an. Phải tiếp tục làm đúng đắn, không nên lật ngược tình thế. Lật ngược tình thế thì nó sẽ xảy ra những sự xáo trộn trong tâm thức. Còn niệm A Di Đà phải thật tâm thật niệm cái chân động nó khai mở và đưa tâm thức trở về không, bớt chấp mê và thanh tịnh hơn.

(57) - Vấn: *Tại sao có những vị Thầy như đã mở huệ sáng suốt, thấy được đệ tử phản thầy và biết được kẻ đó đang lường gạt mình mà vẫn để họ làm mà không trách?*

Đáp: Người đó là người hướng về Thượng Đế mà hành sự. Thượng Đế bị gạt biết bao nhiêu nghìn năm nay mà Thượng Đế vẫn chiếu rọi tâm thức của mọi sanh linh tại thế. Chúng ta là người tu chân, không có chấp, không có mê và không có thù. Cho nên người tu còn yêu, hay thù, hay giận, hay hờn. Khi mà các bạn tu mà giận hờn các bạn đi đường nào? Tiến về con đường chánh trị lợi lộc cho chính mình chém giết người khác. Người tu Vô Vi không được quyền làm cái đó, chỉ sửa mình thăng hoa tiến hoá bởi vì chúng ta thấy chúng ta có một quốc gia vĩ đại thanh nhẹ tốt đẹp là Thiên Quốc. Chúng ta dốc lòng độ tha để tiến hoá thì chúng ta không có cái thù hận lẫn nhau, xây dựng cho nhau, hy sinh cho nhau, nhịn nhục để tận độ cho nhau, người Vô Vi đã và đang làm. Làm những gì hữu hiệu cho đời và đạo mặt đất sẽ an vui, tâm đạo sẽ bừng sáng, Vô Vi làm.

THƯ TỪ LAI VĂNG

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Thành Phố HCM, 27/2/97

Kính thưa ông Tám,

Con tên là NND, năm nay 19 tuổi, từ nhỏ con nghe mẹ kể chuyện về ông Tám và mẹ con vẫn khuyên con nên tu sửa tánh, nhưng trong lòng con vẫn không muốn. Bây giờ con bắt đầu lớn và con cũng nhận thức chỉ có con đường tu mình mới có thể tiến hoá, nhưng con vẫn còn rất phân vân vì con thắc mắc chưa hiểu được, xin ông Tám hướng dẫn cho con.

Gần đây con có đọc cuốn "Vũ trụ và Con Người", con thấy rằng thế giới thật bao la, vô tận, nhưng con vẫn không hiểu tại sao lại phải có Thượng Đế và vũ trụ ; phải chăng là để cho mọi vật đều được tiến hoá và cùng về với cội nguồn của mình? Nhưng nếu nói như vậy thì trước sau ai

cũng thành Phật cả, chỉ có mau hay chậm mà thôi, rồi sau đó có thể mỗi người lại tạo cho mình hai thế giới khác mà chính mình làm Thượng Đế và tiếp tục cuộc tiến hoá mới... Cứ như vậy rốt cuộc con không hiểu mình tu và tiến hoá để làm gì và mục đích cuối cùng là gì? Con không biết câu hỏi này có phát xuất từ sự bất mãn của con với cuộc sống không, nhưng con vẫn cảm thấy thật chất sự tiến hoá thật vô nghĩa vậy mà ta phải chấp nhận và tu để tiến hoá. Chính vì vậy mà việc tu đối với con gần như là một sự ép buộc nào đó hoặc là vì sợ sự tiến hoá của mình bị trì trệ mà phải chịu thêm nhiều kiếp luân hồi mà thôi.

Xin ông Tám chỉ dạy cho con cái nghĩa đích thực của việc tiến hoá để con chấp nhận và không còn sự bất mãn với cuộc sống. Lúc 15 tuổi mẹ con có cho con học pháp vô thất để chữa bệnh, con không biết, nếu con tu theo pháp Vô Vi thì con phải bỏ pháp vô thất hay con vẫn có thể giữ được.

*Xin ông Tám chỉ dạy thêm cho con. Con rất cảm ơn ông Tám.
Con, NND*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal, ngày 22/5/97

ND con,

Ông Tám đã vui nhận được thư con đề ngày 22/2/97, được biết con đang thắc mắc trên đường tu học và muốn tìm hiểu Thượng Đế là ai? Tại sao phải tu? Tu để làm gì? Điều này không phải một mình riêng con, chính ông Tám trước khi đi tu cũng vậy, cũng muốn tìm hiểu như con muốn tìm hiểu.

Con đã có duyên lành, mẹ đã sinh được con, đã vất vả trong cuộc sống để giúp đỡ con có ngày hôm nay, nhân nhủ cho con những điều cần thiết là phải tu đi con. Tu để hiểu lấy chính con nhiên hậu mới hiểu được giá trị của Thượng Đế. Tu để học nhin nhục mới hiểu được giá trị của Tiên Phật, từ đó mới hành chuyển. Trong thực hành mà con đạt được, con mới thấy đường đi là vô cùng. Phải tu mãi, tu hoài mới là thành sự tốt đẹp được, tâm thức của con thay đổi.

Mười chín năm trời con nhìn lại lúc sơ sanh tới bây giờ, hai lãnh vực khác xa lắm: sơ sanh con tươi đẹp im lìm, ai cũng quý mến ai cũng thương con; ngày hôm nay con đã 19 tuổi, con biết xem xét tình đời đen bạc, con biết chọn cái con thích và cái con không thích. Tuổi tác càng ngày càng dẫn tiến con trong hoàn cảnh kích động và phản động để con tiến. Con đi học, con phải làm việc, con phải nhin nhục, con mới có cơm ăn, có áo mặc. Con càng lớn con càng quý yêu mẹ hiền của con, mẹ hiền đã hy sinh vì con rất nhiều, từ miếng ăn, áo mặc, chỗ ở mẹ lo. Mà ai lo cho mẹ, con có hiểu ai làm, ai lo cho mẹ, mẹ mới có ngày hôm nay? Thì ông ngoại bà ngoại lo cho mẹ, mà ai lo cho ông ngoại bà ngoại? Phải có người nữa, nguyên khí của càn khôn vũ trụ đã lo cho ông ngoại bà ngoại, và tất cả chúng ta đã và đang sống nhờ nguyên khí của Trời Đất. Từ đó con sẽ khám phá ra, càng tiến càng sâu càng đi lên. Bây giờ con muốn tu về Vô Vi, con phải hiểu đường lối của Vô Vi là sao? Tại sao kêu bằng Vô Vi? Từ không, còn không nữa, nó mới thanh nhẹ và xán lạn được.

Con thấy ánh sáng là thanh tịnh và không. Đạo vốn không, con làm sao tu trở về không con mới

thấy rõ là đạo; mà khi con đạt được sự không đó con nhận thấy tâm thức con quân bình, không còn bơ vơ nữa, hiểu nguyên lý của Trời Đất mà sống, thì cuộc sống con sẽ an vui. Con niệm Phật lo tu theo đường lối của PLVVKHHBPP thì tâm thức con sẽ trở về không, thanh nhẹ và sáng suốt, lúc đó con mới nhận xét tại sao trước kia tôi thắc mắc mà bây giờ tôi không thắc mắc. Vì trước kia tôi muốn đi mà không biết cách đi, bây giờ tôi biết đi là tôi chỉ có tự đi trong sáng suốt thì không còn sự thắc mắc nữa. Càng đi con càng thấy xung quanh con có Thượng Đế, ánh sáng đã ban chiếu cho con, điện năng dồi dào. Con ăn cọng rau, một chén cơm cũng là nguyên khí của Trời Đất hợp thành mà thành lúa gạo. Con ăn vô trong bụng nó biến sanh thủy, thủy biến sanh sắc; lúc con đói thì mặt xanh, ăn cơm no thì mặt hồng, con thấy rõ chưa? Là điện năng của Trời Đất đã hỗ trợ và dẫn tiến con người, nhưng mà phải làm mới có. Cái làm đó là ai làm? Ai cho? Cũng là sự thanh tịnh của càn khôn vũ trụ phải giải và đưa con đi tới đó, thực hiện cái định luật hoá hoá sanh sanh, có trồng cây tốt mới có trái ngọt. Vậy mẹ con sanh con ra, con ở trong một cái giáo dục tốt, mẹ hiền khuyên con tu là để con trở về với đường tu, con hiểu đường tu để trở về thiên quốc; đó là nguồn gốc của con, thì khi đó con mới hiểu Thượng Đế là ai?

Phần hồn của con là Thượng Đế của thể xác này. Thể xác của con, cái tiểu thiên địa của con có tim gan tì phế thận, có kim mộc thủy hỏa thổ, có ngũ sắc ngũ quang huyền sắc huyền quang : gan màu khác, tim màu khác, phổi màu khác, bao tử màu khác, ngũ sắc ở trong đó. Rồi con chỉ hướng ngoại con đâu có thấy nội tâm, đâu có thấy cái ngũ sắc ngũ quang ở bên trong của con đâu, con không thấy. Cho nên con cần phải tu hành trong thanh tịnh, nhắm mắt mà thấy ánh sáng mới thật là sáng, mở mắt mà thấy ánh sáng cũng chưa thật là sáng đâu con. Nhưng mà cần phải có ánh sáng chúng ta mới có sự sống. Nói về phần hồn thiêng liêng liên hệ với Trời thì chúng ta phải có ánh sáng diệu thanh ở bên trên để tiến hoá tới thiên quốc là nơi không có động đất, không có khổ cực nữa, nơi vô cùng tận, sáng suốt, giúp đỡ mọi người chớ không có lẽ lối chen ép như ở thế gian, luật lệ u ơ tạo loạn cho người dân.

Tu để phát triển tâm bình đẳng, chúng ta mới thấy Trời Phật rất bình đẳng, xây dựng và phục vụ cho chúng ta bất cứ giờ phút nào trong chu trình tiến hoá của tâm linh chớ không phải chuyện hạn hẹp mà con suy nghĩ rồi đâm ra bức bối. Phải thực

hành mới thấy rõ chính mình, con chưa thấy rõ chính con, con là ai, xuống đây để làm gì, rồi sẽ đi về đâu. Tại sao tôi phải khổ, tại sao tôi phải làm, tại sao tôi phải đi học? Môi trường nào cũng giúp đỡ cho tâm linh tiến hoá nếu chúng ta bằng lòng học trong trật tự và hướng về sự trong lành của Trời đất mà thực hành từ nhịp một thì tương lai chúng ta sẽ có cơ hội làm việc cho chung, xây dựng đại sự chung, mỗi người chung tiến mới có hoà bình.

Thế gian khao khát hoà bình mà không biết chính chúng ta có sự hoà bình mà không khai sáng, chúng ta làm sao sử dụng khả năng hoà bình của chính ta. Hoà bình là bằng lòng học, bằng lòng tiến, bằng lòng xây dựng trong trật tự thì mới có hoà bình.

Con tuổi trẻ biết tu thì tương lai con sẽ là một món quà quý của xã hội, thì con hiểu con nhiều hơn, thay vì mọi người làm tới vua cũng chưa hiểu lấy chính họ, chỉ biết hạ lệnh thôi, chưa hiểu lấy chính mình thì đâu có thức bình đẳng và xây dựng cho chung được; chúng ta ăn sung mặc sướng, mặc ai chết, mặc ai khổ. Người VN chúng ta đã qua nhiều chế độ đau khổ không tiền. Ngày hôm nay chúng ta thức giấc, thấy cái thể xác này liên hệ với căn khôn vũ trụ, chúng ta tự tu, tự thức, Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định theo PLVVKHHBPP, khứ trước lưu thanh, giải trước ra khỏi thể xác chúng ta, rồi trí óc chúng ta minh mẫn, khai sáng trực giác của chính mình, không mê tín dị đoan, thực hành đến đích để nhận xét rõ rệt thay vì ảo ảnh mơ mộng.

Con có duyên lành viết thư cho ông Tám, thì ông Tám trước kia cũng ở vị trí của con, từ thắc mắc này tới thắc mắc nọ, ông Tám nhìn nhục bằng lòng tu, ngày hôm nay mới sửa được tâm tánh và có khả năng thanh tịnh để phục vụ con. Vậy từ đây về sau, con chịu tu là tương lai con sẽ có một khả năng tương đồng như ông Tám hay là tốt hơn ông Tám nữa nếu con chịu tu. Lúc ông Tám tu, ông Tám cũng cảm thấy ông Tám quá trẻ, nhưng ngày nay ông Tám dẫn thân một mình đi khắp thế giới

phục vụ mọi người ngày cũng như đêm, ông Tám có một chút kinh nghiệm để nói lại cho những người kế tiếp tự thực hành tiến hoá thay vì mê tín dị đoan và tự hại mình, không tiến.

Thư con, con nói rất có lý, tại sao tôi phải tu, tu để làm gì? À, việc này ông Tám phân tách ở bên trên con thấy rõ. Tu để hiểu con, tu để biết con, cảm thông vị trí của con sẽ làm việc ở tương lai, chứ không phải tu ngu, tu khờ, tu ỷ lại, tu trong sự tham muốn và không giải quyết được. Con có duyên lành đọc được những lời tỏ thẻ của ông Tám gửi đến con. Con muốn hiểu con, con bằng lòng tu tập để hiểu con càng ngày càng nhiều hơn, vì tuổi tác con sẽ trưởng thành, sẽ lên cao hơn, mà con không hiểu con thì con bơ vơ, người bơ vơ trong xã hội con có đóng góp được cái gì? Con làm sao có sự thanh tịnh để sáng tạo một việc gì cho xã hội cộng hưởng. Ngày hôm nay con đọc được thư của ông Tám, con thấy rõ con hơn, và con dẫn thân sửa tâm sửa tánh, lo tu tiên để học hỏi sự vô cùng tận của Thượng Đế đã ân ban cho chính con. Đã nói Thượng Đế là không lời, không sự bàn bạc, trong sự thanh tịnh tận độ quần sinh, đó là Thượng Đế, mà con thiếu thanh tịnh thì con đâu có cảm nhận được sự huyền vi ân độ của Thượng Đế đâu? Con phải mượn pháp sửa con từ động loạn đi tới thanh tịnh, trở về thực chất của chính con, như con lúc chào đời. Khi nào trí óc con trưởng thành, con mới cảm nhận được nguyên lý của Thượng Đế ân ban cho con và tất cả quần sinh bằng cách nào? Con thanh tịnh con mới thấy giá trị đại thanh tịnh của căn khôn vũ trụ đang diu dắt quần sinh trên mặt đất.

Chúng ta may mắn lắm mới được làm con người, làm con người có cơ hội phê phán tìm hiểu Thượng Đế, tìm hiểu Thần Thánh, tìm hiểu chính mình có cơ hội tiến hoá tới vô cùng, sẽ không bị bơ vơ trên đường đời cũng như đường đạo. Chúc con vui tiến,

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v... của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

HƯƠNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho thân mẫu của bạn đạo Phạm đình Thái là:
Cụ bà VŨ THỊ GÁI, sinh năm 1914, mất ngày 21/6/97 tại Rạch Giá, hưởng thọ 83 tuổi.
Xin đa tạ,

Thiên đường Lưu Động Portland, OR

Nhớ Bạn

Nhớ bạn ngày nào ngồi gác chân
Tâm thân thanh nhẹ cảm lâng lâng
Chí lớn quyết tâm ra đạo pháp
Cần khôn hóa giải học lần lần.

Cần nghiệp còn đầy nên ta phải
Đốc lòng khuôn vác chẳng băng khuâng
Tiền kiếp đã vay nên nay trả
Vất vả thân này học chữ “KHÔNG”
Than thở cùng ai đây bạn ơi!
Ngày lại ngày qua kiếp đọa đày
Vía hôn giam lỏng nơi thân giả
Tưởng xác đầy cuối gỡ chẳng ra.

Nhớ xưa “Tôn Ngộ” chôn “Sơn Ngũ”
Làm thất lòng ta thốt chẳng ra
Điễn lành phát triển ta tiến bước
Chờ thoát bến mê ngộ chữ “ĐÀ.”

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.
Đ. M. Đ.
(TĐCCLĐ)

Ghi chú:

Trên đây là bài thơ của một bạn đạo đang gặp “nghiệp cảnh”, phải vất vả với đời, nên tạm thời không thường đến chung thiên với các bạn như trước.

*Tác giả đành mượn ít giọng thơ tâm sự nơi đây...!
Cảm thông lắm lắm!*

Lễ Khánh Thành Đại Giảng Đường tại Thiền Viện Nhẫn Hòa

Ngay từ những ngày đầu tháng sáu tin tức về việc khánh thành đại giảng đường của Thiền viện Nhẫn Hòa đã được bạn đạo các nơi nô nức đón mừng. Kèm theo là tin về khóa sống chung và Thiền Ca tại Washington D.C. vào cuối tháng tám, rồi Đại Hội Vô Vi tại Las Vegas vào tháng 12 năm nay. Nhiều quá !!! Trẽ thì thầm nghĩ: "Chỗ nào cũng muốn đi cả, nhưng ngày nghỉ phép thì còn quá ít." Già lo âu: "Tiền trợ cấp tháng nào cũng chỉ đủ lo cho tháng đó, lâu lâu cũng để dành một ít gửi về Việt Nam cứu khổ ban vui theo gương của Thầy Tám. Khổ nổi năm nay cộng đồng Vô Vi có nhiều chương trình sinh hoạt hay quá, mà sang năm (1998) tin tức cho hay rằng ngoài Đại Hội Vô Vi được tổ chức ở Alaska trên du thuyền còn có thiền ca và khóa sống chung với Thầy Tám ở Úc Châu, rồi lại có Thiền Ca do anh Lê Văn Lạc xin tổ chức tại Nam Cali nữa. Không biết có còn nơi nào định xin tổ chức làm gì nữa không chứ tiền thì chỉ có giới hạn mà lòng mong muốn tham dự sinh hoạt Vô Vi thì rất nhiều..." Nhưng nói gì thì nói, cứ thu xếp đi dự lễ khánh thành Đại Giảng Đường trước đã, việc gì đến trước thì làm trước, nếu còn khả năng thì sẽ tham dự những chương trình kế tiếp.

Trong tâm tư đó, bạn đạo Vô Vi từ nhiều tiểu bang trong nước Mỹ đã về Thiền Viện Nhẫn Hòa để gặp Thầy gặp bạn trong tình thương yêu chan hòa. Càng gần đến ngày khánh thành thì sinh hoạt trong Thiền Viện càng sôi động, tấp nập. Điện thoại reo réo rất: Các nơi muốn biết tin tức Thầy đã đến chưa? Làm sao mua vé máy bay cho kịp để dự lễ? Nếu đến phi trường có phương tiện nào để về Thiền Viện không? Ăn ngủ ở Thiền Viện như thế nào? Có cần mang túi ngủ không? Nghe nói trên đó năm nay có cắm trại đốt lửa trại nướng bắp, nướng khoai và bạn đạo nào tham dự phải mua bắp, khoai mang theo phải không? Đại Giảng

đường chưa khánh thành nếu bạn đạo về đông không đủ chỗ thì bạn đạo có thể dùng được không? Tôi muốn đi tham dự lắm nhưng không đủ tiền mua vé máy bay xin cho tôi gởi lời chúc mừng qua VôVi LED nhé... Ăn ở Thiền Viện có cần đóng góp gì không?... Điện thoại gọi về chúc mừng với bao tình thân thương, tất cả đều mừng vui là cộng đồng Vô Vi nay đã lớn mạnh cần phải có một nơi rộng đủ để nhiều bạn đạo có thể gặp gỡ và thiền chung, nhưng đồng thời cũng ái ngại thay cho anh em Vô Vi Tây Bắc Hoa Kỳ về một dự án quá lớn so với số nhân sự quá khiêm nhường tại địa phương.

Khởi đi từ một ý kiến của một số anh em làm việc trong Thiền Viện Nhẫn Hoà là thay thế cho căn nhà di động (*Mobile Home*) được dùng làm nơi cư ngụ và làm phòng bếp, phòng ăn đang hư hỏng cách nay hai năm bằng một căn nhà ba hoặc bốn phòng khác được xây cất mới, trong một chuyên Thầy Tám về sống chung với bạn đạo Vô Vi tại thiền viện thì ý kiến này được đạo đạt và Thầy có khuyên là nên làm một nơi kang trang để sau này có nơi cho nhiều người chung họp. Lúc đầu các anh em trong ban làm việc tại Thiền Viện chỉ mong muốn là Giảng Đường được làm với sườn nhà và cột kèo còn bên trong hoàn toàn trống rỗng như một nhà kho. Sau nhiều thay đổi và ý kiến xây dựng nay Đại Giảng Đường đã được hình thành có hình dạng là một tòa nhà hai tầng lớn sừng sững đứng trên một ngọn đồi nhìn xuống khoảng đất rộng bằng phẳng với nhiều cây cối.

Cây cỏ như mừng vui với con người, rừng cây âm u trước đây nay đã được cắt tỉa bớt, tạo cho khoảng đất một khoảng không khí thoáng rộng, làm cho đất khô ráo sạch sẽ. Thời tiết nắng ấm, không khí trong lành, chim chóc hót ca trong những ngày bạn đạo các nơi về chung vui tại Thiền Viện. Nhà thầu xây cất vẫn tiếp tục để hoàn tất công việc còn dang dở. Việc dọn dẹp sắp xếp đồ đạc từ nhà cũ sang đại giảng đường, trang trí phòng ốc, lắp ráp bàn ghế, treo sắp kệ sách hình ảnh, kinh sách, băng giảng .v.v... nhịp điệu làm việc ở các phòng ốc trong đại giảng đường rộn rã, mang tiếng cười reo vui trong ngày hội lớn.

Tiếng cười, tiếng nói râm ran từ trong nhà bếp vọng ra ngoài sân từ căn nhà cũ cùng với mùi thức ăn dưỡng sinh thơm tho mà các bác, các chị đã sửa soạn trong nhiều ngày để phục vụ bạn đạo trong những ngày thăm viếng Thiền Viện. Phòng bếp làm việc từ sáng đến tối. Từ tờ mờ sáng đã có các bác xuống để chuẩn bị đồ ăn thức uống cho bữa ăn

điểm tâm, từ bữa điểm tâm trở đi thì phòng bếp lúc nào cũng hoạt động. Khi thì bánh mì phết pate chay, lúc thì chè đậu của bác Tào, khi thì cơm rượu, lúc khác lại trái cây tráng miệng. Bạn đạo các nơi về đây luôn được các bác, các chị bạn đạo Tây Bắc Hoa Kỳ ưu ái về mặt ẩm thực.

Phòng ăn cũ đã không đủ chỗ để cho một số lượng bạn đạo quá đông cùng ăn một lúc, Ban Tổ Chức đã huy động anh em căng một tấm lều lớn ngoài trời sát ngay căn nhà cũ cùng sắp xếp bàn ghế mà ban ẩm thực có thể sắp xếp thức ăn trên các bàn và bạn đạo có thể ngồi quây quần chung vui ăn uống hàn huyên sau những ngày xa cách. Bàn ăn dưới lều là nơi mà trong những ngày chung sống khánh thành Giảng Đường bạn đạo các nơi đã tụ hội, đã cười vui, đã rộn rã, đã cảm động khi nhìn lên cao, trên ngọn đồi là ngôi nhà Thiền thân yêu. Ngôi nhà mới đã được bạn đạo các nơi phát tâm tham gia đóng góp dựng xây.

Việc xây dựng thật gian nan về mặt tài chánh. Khởi công bắt đầu từ năm 1995 bằng một buổi phát tâm nhân dịp Thầy Tám về sống chung với bạn đạo Vô Vi tại Thiền Viện Nhẫn Hoà, sau khi nghe nguyện vọng của một số anh em muốn có căn nhà khác kang trang hơn ngôi nhà cũ, cùng dự án của anh em. Thầy Tám đã đề anh Trần Đình Long trình bày ý kiến, thiết kế cho ngôi Đại Giảng Đường cùng hoạch định chương trình làm việc để tiến hành việc xây cất. Xây cất bao giờ cũng đòi hỏi về ngân quỹ, và Thầy Tám mặc dù là người nghèo nhất cũng vẫn luôn luôn khuyến khích cộng đồng Vô Vi trong các công việc làm. Thầy đã đóng góp một ngàn Mỹ Kim để khởi đầu cho ngôi Đại Giảng Đường của Thiền Viện Nhẫn Hoà. Kết quả là sau những ngày chung sống trong năm 1995 quỹ khởi công xây cất đã quyên góp được hơn 13 ngàn Mỹ Kim. Đến hai năm sau -- 1996, 1997 trong những ngày đi vòng quanh thế giới, những ngày chung sống đầy tình thương như cha với con, trong các khóa học, qua những lời nhắn nhủ của Thầy Tám, bạn đạo Vô Vi trên toàn thế giới đã phát tâm hợp cùng để được một số tiền khoảng hơn 70 ngàn Mỹ Kim nữa. Trong năm 1996 sau một trận bão tuyết, cây cối đổ gãy đè xập một góc căn nhà di động (*mobile home*) vẫn dùng để bạn đạo lên ở khi có Thầy về, Ban Chấp Hành đã bàn định việc khởi công xây cất. Ngay khi dọn dẹp để chuẩn bị xây cất Thiền Viện đã phải cắt bán một số cây thông, và với số tiền bán thông này cũng đã giúp để trang trải một số phí tổn trong việc xây dựng. Cho đến ngày khánh thành theo báo cáo thì

tổng kết Thiền Viện đã chi tiêu cho công cuộc xây cất Đại Giảng Đường hơn 100 ngàn Mỹ Kim, một con số vượt quá tầm tay của một cộng đồng Vô Vi bé nhỏ.

Niềm ưu ái của bạn đạo khắp nơi trên thế giới cho Thiền Viện Nhẫn Hòa qua việc đóng góp bằng tài chánh, hiện vật, và nhất là tình thương yêu của Thầy Tám dù Thầy đã lớn tuổi, thời giờ rất bận rộn trong việc hoằng pháp đã chấp thuận lời xin của Ban Chấp Hành Hội Ai Hữu Vô Vi Washington để về chung vui và quang chiếu cho việc làm của bạn đạo Vô Vi vùng Tây Bắc Hoa Kỳ đã gây phấn khởi, nô nức cho bạn đạo các nơi.

Từ các tiểu bang lân cận cho đến các nơi xa xôi như Florida. Từ Bắc California như San Jose, xuống Nam California như San Diego. Từ Đông Montréal Canada, qua Tây Alberta, Calgary, Vancouver B.C. Canada bạn đạo Vô Vi đã tìm đủ mọi phương tiện để tề tựu chung vui với Thiền Viện Nhẫn Hòa. Thậm chí nhóm anh em trẻ Edmonton, Calgary đã lái xe không ngừng nghỉ hơn 12 giờ đồng hồ để kịp đến trong đêm trước ngày lễ. Trong gần một tuần lễ liên tiếp, ban tiếp đón bạn đạo đã túc trực ngày đêm tại phi trường SeaTac cách Thiền Viện gần 50 miles (*hơn 70 cây số*) để đưa đón các bạn đạo phương xa về thăm Nhẫn Hòa. Ban tiếp đón do anh quản lý Long thái tử tổ chức, đã phải thức khuya giấy sớm, không quản ngại gian lao khổ cực, không quản ngại tuổi già sức yếu (*anh Long hơn 50 tuổi rồi*) để lo lắng cho bạn đạo đi đến Thiền Viện thoải mái. Vừa lái xe vừa ăn bắp là chuyện thường đối với anh. Công việc đa đoan lại vừa cực nhọc không đủ nhân sự do đó khiếm khuyết về việc quên đón đưa bạn đạo là việc khó tránh khỏi. Nhưng mọi sự đâu đó rồi cũng xong, hoàn tất công việc xong thì cũng có được nơi vui chơi thông thả.

Thông thả bước theo đường mòn dọc theo hai hàng cây là các trại lều được cắm dọc theo rãnh thoát nước-- với mục đích là làm cho đất đai mau khô ráo hơn--thì đến quán nước trà của anh Trần Đình Long. Bạn đạo nào đến Thiền Viện Nhẫn Hòa nếu thích cảnh thiên nhiên và sống với thiên nhiên thì có thể sẽ thích sống đời sống ngoài trời, có trăng thanh, có gió mát, có tiếng côn trùng kêu rí rả thì các lều trại luôn luôn có sẵn. Hơn mười căn lều thuộc loại lều cắm trại trong rừng đủ màu sắc đã được dựng lên để chờ đón bạn hiền phương xa, tất cả đã dành sẵn cho khách mọi tiện nghi thoải mái nhất. Giữa các nhóm lều trại có các bộ bàn ghế bằng cây thông to lớn. Một trong các bộ

bàn ghế bằng thông đó là quán nước trà của anh cựu quản lý Thiền Viện Nhẫn Hòa (*anh Trần Đình Long*), nơi đây lúc nào cũng có sẵn một lò nấu nước bằng gas và một bộ ấm uống trà, kèm theo là bánh ngọt và trái cây. Từ sáng sớm đến chiều tối sau khi công tác trong Thiền Viện đã xong bạn đạo có thể đến đây uống một bình trà ngon, trao đổi kinh nghiệm tu học hay bàn luận, đề nghị những dự án phát triển trong tương lai để Thiền Viện mạnh tiến. Quán nước giữa rừng thông trong những ngày Thầy Tám về đã là một trong những sinh hoạt sinh động của Thiền Viện. Thầy Tám đã hai lần ghé đến đây chung vui và giải tỏa những vấn đề về tâm linh về đời cũng như đạo cho các "khách hàng" của quán. Các bạn đạo Vô Vi bao quanh Thầy như bao quanh vị cha già đã lâu không gặp trong cảnh trời trong xanh, thời tiết mát dịu và xa xa có tiếng reo hò vang động của các em nhỏ đang chơi đùa.

Bạn đạo vùng Tây Bắc khi đến làm việc tại Thiền Viện Nhẫn Hòa thường hay mang con cái theo, vừa có dịp cho cha mẹ tu tập theo PLVVKHHBPP, vừa cho các em có dịp gặp gỡ các con em của gia đình Vô Vi khác để nối kết tinh thần Vô Vi. Hiện nay đất đai của Thiền Viện Nhẫn Hòa đã được ủi sạch, bằng phẳng nên các em có thể chơi đùa, rượt đuổi nhau thỏa thích. Nhìn cảnh các em bé trai gái nô đùa chạy nhảy xa xa, cha mẹ ngồi an nhiên nói chuyện hay trầm tư thanh thần thật là một cảnh an bình tại thế.

Cảnh trí trước đại giảng đường sáng nay thật tung bừng náo nhiệt. Các nhóm làm việc tất bật để mọi việc hoàn tất trước giờ khánh thành. Kẻ lo kiểm soát lại băng chào mừng Đức Thầy và bạn đạo các nơi cho ngay ngắn kiểm soát các câu các chữ xem có còn sai sót không? Người lo quét rửa hàng hiên, người lo hút bụi phòng thiền. Anh thì lo lau các cửa kính cho sạch, chị thì lo sắp xếp ghế ngồi thiền cho ngay ngắn, cắm các bình hoa để chưng cho bàn chủ tọa của Thầy Tám, chị thì lo sắp xếp hoa trái để lát nữa làm lễ thượng kính Vô Vi. Nhóm các anh phụ trách âm thanh thì chạy ra chạy vào thử loa, thử điện. Nhóm các bà trong bếp cũng lo chuẩn bị thức ăn, nước uống cho bạn đạo bữa ăn trưa. Trong thì kẻ ra, ngoài thì người vào. Đâu đâu cũng sẵn sàng chờ đón phút giây trọng đại.

Trước giờ khánh thành 10 phút, bạn đạo mặc quần áo chỉnh tề, đứng sắp hai hàng dọc theo hai đường bên các bậc thang dẫn vào cửa chính của giảng đường, nam một bên, nữ một bên. Các em

nhỏ cũng theo cha mẹ sắp hàng ngay ngắn. Già trẻ trai gái ai ai cũng hân hoan tươi cười. Đúng 11 giờ, anh Hội Trưởng Nguyễn Trí Vượng và anh cựu quản lý Thiền Viện Nhẫn Hòa Trần Đình Long lên phòng mời Thầy Tám xuống chủ tọa cất băng khánh thành. Mặc dù phòng của Thầy ở ngay trên tầng hai của giảng đường có lối đi riêng, nhưng vì thủ tục nghiêm trang cho buổi lễ nên Ban Tổ Chức mời Thầy lên xe đến cửa trước của giảng đường. Khi xe vừa đến, cửa xe được mở, Thầy Tám tươi vui từ trong xe bước xuống đi ngang qua hai hàng dài bạn đạo đang đứng chờ đón chào mừng, Thầy tiến thẳng đến chỗ bức cửa chính nơi đã treo giây băng màu đỏ để cất băng khánh thành Đại Giảng Đường tại Thiền Viện Nhẫn Hòa.

Sự việc trọng đại đã diễn ra không phải trong vài phút hay vài giây như những sự việc khác của thế gian. Buổi lễ khánh thành diễn ra trong bầu không khí nghiêm trang từ dưới sân vào đến trong nhà và lên đến giảng đường. Trên Giảng Đường, bạn đạo phân ra ngồi nghiêm trang hai bên nam nữ, máy thu hình, máy ảnh cầm tay chụp loé sáng liên hồi chỉ để ghi lại những hình ảnh của giây phút trọng đại này. Buổi lễ tiếp tục với nghi thức chứng kính Vô Vi và Thầy Tám ban huấn thị. Kế đến là phần báo cáo tài chánh về việc xây cất giảng đường do anh Vượng phụ trách. Bạn đạo đã sững sốt khi được biết ngân khoản khi bắt đầu cho việc xây cất khởi đi chỉ có một số tiền nhỏ để rồi đến khi gọi là tạm hoàn tất trong ngoài của giảng đường số chi phí mà bạn đạo các nơi đóng góp phát tâm, cho mượn đã vượt quá 110 ngàn Mỹ Kim. Trước những khó khăn về mặt tài chánh được báo cáo, Thầy Tám như một vị cha già thấy đàn con nheo nhóc, mặc dù Thầy cũng rất nghèo, đã rút túi, móc bóp ra chắt chiu được một số tiền nhỏ để đóng góp thêm vào giúp đàn con đang chạy vạy lo lắng cho bạn đạo có một nơi khang trang cho cơ đồ tâm linh sau này. Bạn đạo nam phụ lão ấu thấy gương phát tâm giúp cho Thiền Viện của Thầy nên đã mạnh tay ủng hộ thêm cho Hội AHVV Washington có thêm phương tiện, cơ hội xây dựng các công trình của Thiền Viện trong tương lai.

Cuộc họp buổi chiều đã được bạn đạo các nơi tham dự vào lúc 3 giờ. Một trong những chương trình trong tương lai là trại hè Nhẫn Hòa cũng đã được bạn đạo các nơi ủng hộ. Một ban yểm trợ trại hè đã được thành lập, gồm nhiều bạn đạo ở nhiều địa phương khác nhau tham gia. Mỗi bạn đạo được mời tham gia trong ban yểm trợ trại hè khi

về địa phương chỉ có một mục đích duy nhất là khuyến khích các bạn đạo có gia đình, có con trẻ, và những bạn đạo nào ưa thích cắm trại sẽ tổ chức một trại hè hàng năm tại Thiền Viện Nhẫn Hòa. Mục đích của trại hè là: Thiền Viện là nơi thanh nhẹ để cho mọi người có cơ hội đến hành thiền, nhưng các gia đình có con em còn nhỏ mà cha mẹ và con khó tách rời khỏi nhau. Như vậy nếu cha mẹ muốn đến Thiền Viện hành thiền mà không thể cho con nhỏ đi theo được thì thật là thiệt thòi cho các em. Để đáp ứng nhu cầu này vừa cho trẻ nhỏ, vừa cho cha mẹ có cơ hội sống chung trong tình thương thân ái của đất trời, Thiền Viện Nhẫn Hòa sẽ cố gắng kết hợp với các nơi tổ chức trại hè hàng năm để người lớn có cơ hội đi tìm lại nguyên lai bản tánh của mình thì trẻ em cũng sẽ được có cơ hội chung vui với nhau, các em trong trại hè cũng sẽ được hướng dẫn về văn hóa Việt Nam, về nguồn gốc con người Việt v.v... Các chương trình trong tương lai của Thiền Viện Nhẫn Hòa sẽ có sân chơi cho trẻ em, dời căn nhà cũ nát để có thể làm hồ sen, làm bãi đậu xe, trồng cỏ chung quanh thiền viện v.v... Tiếng vui ca của các em nhỏ sẽ vang vang trong thiền viện trong những ngày sắp đến.

Tiếng vui ca vào buổi tối sau giờ cơm chiều đã vang lên trong đại giảng đường. Buổi văn nghệ mừng ngày khánh thành giảng đường đã bắt đầu vào buổi trưa do hai nghệ sĩ tài danh: Một từ Bắc Cali lên, một từ Canada xuống. Hai anh Trần Mạnh Ái và nhạc sĩ Đức Thành đã làm nức nở lòng người qua hai loại nhạc khí: Một tân, một cổ. Anh Ái với một khả năng thiên phú đã dùng cây đàn Keyboard, một nhạc cụ tân tiến có những khả năng dùng như một ban nhạc đáp ứng cho mọi thể loại nhạc hiện có trên thế giới, một nhạc cụ mà khi cần dùng thì một người có thể sử dụng thay cho một ban nhạc. Ngược lại với một sự tiến bộ vượt bậc qua máy móc điện tử, nhạc sĩ Đức Thành đã rung cảm lòng người bằng cây đàn cổ truyền dân tộc, một cây đàn đơn sơ về vóc dáng, nhưng lại có những âm thanh thâm cảm đi sâu vào lòng người nghe: Cây đàn độc huyền (*đàn một dây*). Hai nghệ sĩ, hai loại đàn cả hai đã hòa nhập vào nhau đã mời gọi bạn đạo thật sự đóng góp văn nghệ góp vui trong ngày vui chung. Niềm vui chung lại được sự đóng góp của Thầy Tám trong một tiết mục văn nghệ bất ngờ, Thầy Tám đã hát cho bạn đạo nghe bài Dư Âm mà có bạn đạo nói là đây là bài hát mang ý nghĩa Viá Hồn tương hội. Buổi văn nghệ đã được chấm dứt với lễ cất bánh

ăn mừng ngày khánh thành Đại Giảng Đường. Buổi chung thiên trong thanh nhẹ đầu tiên trong giảng đường đã bắt đầu vào giữa khuya.

Bộ mặt Thiên Viện Nhẫn Hòa thay đổi nhiều sau khi cây cối đã được khai quang, đất đai khô sạch. Hình ảnh ẩm ướt trên mặt đất, đất đầy bùn nước, cây cỏ sũng nước trong mùa mưa cũng như mùa nắng đã không còn nữa trên mảnh đất này. Từ những ngày đầu bạn đạo Vô Vi tại những vùng Washington State, Oregon, Vancouver B.C. đã bỏ rất nhiều công sức, tài chánh để cố biến mảnh đất hoang vu, rậm rạp, ẩm thấp này thành nơi chốn tốt

lành cho bạn đạo các nơi có dịp lên chung sống với Thầy Tám. Thay đổi một mảnh đất, xây dựng trên mảnh đất đó những công trình cũng như thay đổi tâm thức của một con người đòi hỏi phải tốn nhiều công năng công phu, và điều cần yếu nữa là bạn đạo Vô Vi đã được sự dẫn dắt đầy tình thương yêu của Thầy Tám cùng đi trên con đường tìm trở về với chính mình.

NHP
(TĐCCLĐ)

VÔ VI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

BAN TỔ CHỨC THIÊN CA & KHÓA SỐNG CHUNG WASHINGTON DC

Thông Báo Về ghi danh Khoá Sống Chung và Thiên Ca Washington DC 1997.

Tuần vừa qua mặc dù hết hạn ghi danh nhưng vẫn tiếp tục nhận được rất nhiều điện thoại xin ghi danh.

Chúng tôi hiện đã hết vé thiên ca từ lâu và còn cả trăm đồng bào Washington DC không xin được vé vì số chỗ giới hạn.

Do đó bạn đạo ghi danh sau ngày 28 tháng 7 không chắc có chỗ. Chúng tôi ghi trong danh sách

chờ nếu có ai bỏ thì mới nhận (*Waiting list hay liste d'attente*). Danh sách này đã có 12 -13 người rồi. Do đó bạn đạo trong danh sách chờ này đừng mua vé máy bay trước và xin đừng tự tiện đến vì sẽ không vào cửa được.

Nơi hội trường thiên ca họ rất gắt và không cho đứng coi hoặc ngồi không đúng chỗ dự định.

Mong bạn đạo thông cảm vì chúng tôi đã gia hạn ghi danh tối đa có thể làm được để ưu tiên cho bạn đạo có vé thiên ca nhưng nay đã quá trễ.

TM Ban tổ chức
Phan Cao Thăng

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved